

[Industriministeren]

Det skulle gerne få en fornuftig afsmittende effekt, så de etiske regler, som i øvrigt udformes af sektoren selv, bliver tilstrækkelig fornuftige, således at vi undgår de eksempler på rådgivning af kunder, som har været omtalt her i folketingssalen og i dagspressen, og som ligger langt under den standard, man må forvente af den finansielle sektor i Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en krisefond til fremme af beskæftigelsen i kriseramte områder.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 14/10 93).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Industriministeren (Trøjborg):**

Socialistisk Folkepartis forslag om en statslig krisefond til fremme af beskæftigelsen i kriseramte områder griber – havde jeg nær sagt – naturligvis fat i en særdeles relevant problemstilling.

Jeg vil meget kort sige, at regeringen er enig med forslagsstillerne i forslagets intentioner. Jeg har også noteret mig en anden ting, som regeringen kan være enig med forslagsstillerne i, nemlig at det ikke er skrantende virksomheder, man vil hjælpe. Man vil ikke hindre lukning af virksomheder, som ved konjunkturerens ugunst, ledelsens manglende evner eller af

andre grunde er havnet i en situation, hvor den eneste mulighed er lukning.

Det finder jeg er en positiv side af forslaget, naturligvis ikke, fordi regeringen finder, at virksomhedslukninger er af det gode – det er de under ingen omstændigheder – men fordi en statslig ambulancetjeneste i sådanne situationer som oftest vil vise sig at være perspektivløs. Derfor er regeringen enig med forslagsstillerne i, at det drejer sig om i stedet at nyudvikle beskæftigelsen på andre felter i lokalsamfundet. Der skal skabes nye arbejdspladser, for det er det eneste, der kan skabe en varig beskæftigelse. Derfor gælder det ikke mindst om at gøre erhvervsstrukturen mere robust i de udsatte områder, således at man mindsker afhængigheden af enkelte dominerende virksomheder som f.eks. et skibsværft eller et konjunkturfølsomt erhverv som fiskeriet.

Men her hører enigheden også op. Regeringen finder ikke, at det er hensigtsmæssigt at oprette en krisefond med det formål. Regeringen tror mere på de generelle erhvervsfremmeordninger, også i situationer, hvor der er behov for at nyudvikle beskæftigelsen i egne, hvor arbejdsløsheden desværre er stigende.

Regeringen vil ikke afvise, at der helt ekstraordinært kan forekomme situationer, hvor det kan være berettiget med aktioner for at komme en særlig udsat region til undsætning.

I foråret blev der som bekendt fra regeringens side tilrettelagt en række foranstaltninger rettet mod Bornholm og de særlige vanskeligheder, som specielt nedgangen i fiskeriet gav anledning til. I denne forbindelse blev der foretaget en forøgelse af de statslige indskud i Bornholms Erhvervsfond, således at man bedre blev i stand til at finansiere den erhvervs-mæssige omstilling, der var behov for.

I forbindelse med de beskæftigelsesmæssige problemer med den delvise lukning af Dancall nedsatte Industriministeriet i august måned i år et særligt udvalg, der skal udarbejde forslag til en erhvervsplan for hele det nordjyske område. Jeg forventer, at udvalgets rapport vil foreligge omkring årsskiftet, og det er meningen, at vi med udgangspunkt i de nordjyske forhold skal få noget, som vi måske kunne kalde en prototype for en fornuftig og begavet form for regional erhvervs politik. Jeg tror faktisk, at det vil vise sig, at man i et konstruktivt samarbejde i en region mellem erhvervsliv, offentlige myn-